

Hooggeacht Amsterdam,

Jeetje, wat hebben jullie teksten de jury ook dit jaar weer laten zweten. Mijn bureau en mijn hoofd zijn haast onder het gewicht van jullie inzendingen bezweken. Gelukkig werd ik tijdens het juryoverleg vergezeld door een pak stroopwafels met karamelsmaak en literair mastodonten Maaïke Pleging, redacteur bij Uitgeverij Lebowski, en Anne-Fleur van der Heiden, auteur van de roman *Klaproos*. We zijn lang in beraad geweest: veel van jullie teksten waren van hoge kwaliteit en er werd flink gediscussieerd om tot drie prijswinnaars te komen. Het pak stroopwafels was dan ook al halverwege het overleg op, tot grote teleurstelling van de drie juryleden.

Buiten kijf staat dat we een goede tijd met jullie teksten hebben gehad. Jullie sleepten ons aan de haren mee langs een keur aan onderwerpen en genres. Van een prehistorische grot via een wonderlijke onderwaterwereld naar een klaslokaal anno 2045. Velen van jullie hebben moeite gedaan een geheel eigen universum te creëren en sommigen durfden te experimenteren met vorm en stijl. We hebben heel wat teksten voorbij zien komen die van een ontembare verteldrang getuigden en dat maakte ons hongerig naar meer.

Toch werden er aan de jurytafel ook wat kritische noten gekraakt. Allereerst werden we onaangenaam verrast door de slordigheid waarmee sommige teksten geschreven waren. Een spelfout kan de beste overkomen, maar een inzending voor een schrijfwedstrijd die van de typo's aan elkaar hangt, kan moeilijk nog serieus genomen worden. Daarnaast konden we, zeker bij de poëzie-inzendingen, cliché na cliché afstrepen van onze bingokaart. Zo keken personages elkaar veel te vaak, veel te diep in de ogen, haptten ze haast beroepsmatig naar adem en zakte er zoveel grond onder voeten weg dat we ons afvroegen of er aan het eind van ons juryberaad nog iets van de aarde over zou zijn. Taal is buigzaam materiaal, maak daar gebruik van.

Desondanks bleven er meer dan genoeg inzendingen over die ons konden bekoren. Daarom willen we voordat de drie prijswinnaars bekend worden gemaakt, maar liefst drie teksten een eervolle vermelding toekennen. Deze teksten waren nog niet goed genoeg voor een podiumplek, maar van een te hoge kwaliteit om ze onbenoemd te laten.

De eerste eervolle vermelding gaat naar een verhaal dat eruit sprong qua originaliteit. Een tekst waarin eindelijk volmondig voor fictie werd gekozen. De ijzersterke premisse in de eerste zin maakte ons hongerig, doorlezen wilden we.

De humoristische en talige toon was een plus, maar hier en daar werd het wat te babbelig. In dit verhaal had nog flink geschraapt mogen worden en ook het einde had sterker gekund. Desondanks verdient het verhaal 'Welkom in Murcia' van **Michel Doodeman** het absoluut om eervol vermeld te worden.

Ook willen we graag nog even stilstaan bij een tekst die uitblonk door de sterke en ritmische dialogen, iets wat in veel andere teksten ontbrak. De schrijver nam één ogenschijnlijk piepklein detail, bouwde daar een zeer geestige verhaalwereld omheen en leverde daarmee een vermakelijk script af. We hadden graag wat meer diepgang gezien en iets minder krachttermen die door het veelvuldige gebruik hun waarde verloren, maar toch waren we ook onder de indruk van 'De witte bergen' van **Roel Pronk**.

De laatste eervolle vermelding is voor een verhaal dat een grote zeggingskracht had en zorgvuldig was opgebouwd. Deze schrijver heeft zichtbaar moeite gedaan iedere zin aan te laten sluiten bij de onderliggende thema's. De aanloop had een stuk korter gemogen, ook niet alle personages waren even nodig, toch willen wij als laatste het verhaal 'Op een klein stationnetje' van **Liselotte Schipper** eervol vermelden.

Goed. Ook deze aanloop heeft lang genoeg geduurd, laten we overgaan naar het bekendmaken van de top drie!

Die opent met een filmscript dat ons verraste en ons van begin tot eind in zijn greep hield. Deze schrijver vertrouwde soms nog iets te veel op groteske plotwendingen en dat was naar onze mening niet nodig: de kracht van dit script zat hem juist in de originele details. Een ruwe diamant dus, die ons overtuigde met spannende dialogen en een grimmig plot dat mooi in elkaar stak. De derde prijs gaat dit jaar naar het scenario 'Poorten naar de hemel' van **Annemijn Maas**.

De tweede prijs gaat naar een verhaal dat veel punten scoorde op originaliteit. Een schrijver die met kleine, sferische beelden een groot thema aan durft te snijden, zonder daarbij humor uit het oog te verliezen. Personages dwalen rond in een vaal huis en komen tot de conclusie dat ook hun leven kleur ontbeert. Hier en daar een technisch schoonheidsfoutje, maar stijlvast tot aan het sterk geschreven einde. De tweede prijs is voor het verhaal 'De asymptoot' van **Anne Steenhoff**.

Over het winnende verhaal was de jury het vrij snel en unaniem eens. Een tekst vol sterke beelden geschreven vanuit het perspectief van een kind, zonder kinderachtig of uitleggerig te zijn. Een schrijver die duidelijk weet dat de kwaliteit van een verhaal zelden schuilt in grootse woorden of heftige plotwendingen, maar zich veel eerder ophoudt in kleine, trefzekere details. We zijn trots op onze eerste voorrondewinnaar van dit seizoen. Write Now! Amsterdam 2019 is gewonnen door **Nicole Kaandorp** met haar verhaal 'Sinaasappeljongens'.

Namens de jury van Write Now! Amsterdam 2019,

Lotte Lentes - Juryvoorzitter
Anne-Fleur van der Heiden
Maaïke Pleging